

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/256671>

6

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH RECHT

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MACHTIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

Dr. J. I. DOEDES,

GEWOON HOOGLEERAAR IN DE GODGELEERDE FACULTEIT,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

op Maandag den 30sten Juni 1873, des namiddags ten 2 ure,

DOOR

CORNELIS HENRICUS VAN TIENHOVEN,

GEBOREN TE DE WERKEN.

UTRECHT,

J. L. BEIJERS.

1873.

GEDRUKT BIJ G. A. VAN HOTTEN, TE UTRECHT.

STELLINGEN.

I.

L. 32 § 1. D. de legibus (1. 3) strijdt niet met L. 2. C. quae sit longa cons. (8. 53).

II.

Het recht van vruchtgebruik werd in het Romeinsche Recht niet verloren bij overdracht aan een ander, dan den eigenaar. [§ 3. I. de usufr. (2. 4); L. 66. D. de jure dotium (23. 3)].

III.

De actio stricti juris of condictio moet verklaard worden uit de onevenheid, in den vermogenstoestand van schuldeischer en schuldenaar bestaande.

IV.

De zoogenaamde verklarende wetten hebben, tenzij het daarin bepaald is uitgedrukt, geen terugwerkende kracht.

V.

Indien de moeder op grond van art. 405 al. 2 B. W. de voogdij verliest, en een ander in hare plaats tot voogd wordt aangesteld, heeft haar minderjarig kind zijn woonplaats bij dien voogd.

VI.

In het geval van art. 522 B. W. mogen niet in aanmerking komen de gereede gelden, die

in den boedel gevonden worden, of die van verkochte goederen of afgeloste kapitalen voortkomen; noch datgene, wat de afwezige later als erfgenaam, legataris, of begiftigde moge ontvangen.

VII.

De boedelbeschrijving, bedoeld in art. 533 B. W. moet bij authentieke akte plaats hebben, indien er geen bewindvoerder benoemd, of deze niet tegenwoordig is.

VIII.

Te recht oordeelde de Hooge Raad in zijn arrest van 6 Juni 1873 (W. 3595), dat de erfdienstbaarheid van weg ten dienste van een fabriek minder bezwarend is, dan ten dienste van een openbare zwem- en badplaats.

IX.

Het is onbillijk en onjuist, dat in onze wetgeving de erkende natuurlijke kinderen ten op-

zichte van de moederlijke nalatenschap bij de wettigen zijn achtergesteld.

X.

Het fidei commissum de residuo bevat niet stilzwijgend een vulgaire substitutie.

XI.

Maatschappijen tot vervoer van goederen kunnen hunne verplichting tot vergoeding wegens verlies of schade door reglementen — mits voldoende bekend — wijzigen of beperken.

XII.

De betrokkene, die op den dag van protest aan een der in art. 182 W. v. K. genoemde personen het bedrag des wissels aanbiedt, behoeft geen protestkosten te betalen.

XIII.

Te recht heeft onze wetgeving het verzeker-

baar belang tot de essentialia van het assurance-contract gebracht.

XIV.

De post-administratie is bevoegd, de aan den gefailleerde geadresseerde brieven aan den curator ter hand te stellen.

XV.

Alle uitspraken van den voorzitter der arr. rechtbank, in kort geding gedaan, zijn beslissingen bij voorraad.

XVI.

De artt. 116 en 117 Wtb. v. B. Rv. zijn niet van toepassing op de bedienden, die weigeren den Rechter-Commissaris de in art. 805 al. 1 W. v. K. bedoelde inlichtingen te geven.

XVII.

Het mislukt misdrijf moest in onze wetgeving zwaarder strafbaar gesteld zijn, dan poging.

XVIII.

De levenslange tuchthuisstraf is af te keuren.

XIX.

Poging tot bigamie is strafbaar.

XX.

Het hooger beroep in strafzaken is wenschelijk.

XXI.

De gewoonte, om in crimineele zaken een der jongste advocaten den beschuldigde als verdediger toe te voegen, is af te keuren.

XXII.

De constitutioneele monarchie eischt tot hare zuivere toepassing een regeeren in den geest der parlementaire meerderheid.

XXIII.

Art. 14 Gem. wet is van toepassing, indien hij die tot lid van den raad verkozen, na de goedkeuring zijner geloofsbrieven maar vóór het afleggen van den in art. 39 gevorderden eed, verklaart de hem opgedragen betrekking niet te aanvaarden.

XXIV.

De artt. 134 en 144 Gw. geven aan de provinciale staten en gemeentebesturen een ruimere bevoegdheid bij de uitoefening van het petitie-recht, dan bij art. 9 Gw. uitgedrukt.

XXV.

De algemeene dienstplicht is geen noodzakelijk gevolg van de gelijkheid aller burgers voor de wet; het wenschelijke harer invoering behoort aan gronden van staatsbelang te worden getoetst.

XXVI.

Ten onrechte stelt men het loon der werklieden afhankelijk van de verhouding tusschen vraag en aanbod.

XXVII.

Het is wenschelijk, dat ook hier te lande de coöperatieve vereenigingen bij de wet geregeld worden.

XXVIII.

Het aannemen van den gouden standaard is voor ons land aan te bevelen.

